

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovvej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu v *1/ rade: Ing. M.H.*, nar. X., bytom S., V., zast. JUDr. S.O., advokátom, H., P. a žalobkyne v *2/ rade: Ing. E.H.*, nar. X., bytom S., V. proti žalovanej: **JUDr. J.Z.**, A., K., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu **G., a.s.**, W., K., zast. JUDr. A.V., Advokátska kancelária, s.r.o., B., B., **o vylúčenie nehnuteľnej veci zo súpisu konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06.05.2010, č. k. 11 Cbi/2/2008-107 a jeho uzneseniu zo dňa 18.05.2010, č. k. 11 Cbi/2/2008-120, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06.05.2010, č. k. 11 Cbi/2/2008-107 a jeho uznesenie zo dňa 18.05.2010, č. k. 11Cbi/2008-120 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným rozhodnutím.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobou doručenou súdu dňa 12.03.2008 žalobcovia navrhli, aby súd vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu G., a.s. nehnuteľnosť - pozemok parc. číslo 1283/37 o výmere 788 m², zastavané plochy a nádvoría, zapísanú na LV č. X., kat. územie P. a žalovanú zaviazal na náhradu trov konania. V žalobe žalobcovia uviedli, že predmetná nehnuteľnosť je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve a odkúpili ju od spoločnosti R., s.r.o. kúpnu zmluvou zo dňa 22.11.2000. Podľa ich mienky zmluva o prevode predmetných nehnuteľností na prvého nadobúdateľa z F. spĺňala podmienky zmluvy o predaji podniku a úpadca nemusel žiadať F. o súhlas. Uviedli tiež, že úpadca užíval predmetné nehnuteľnosti už pred podpisom kúpnej zmluvy, a teda žalobcovia vydržali sporné nehnuteľnosti podľa § 134 ods. 1 a 3 Obč. zák.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 12.05.2008 uviedla, že úpadca dňa 16.07.1997 uzatvoril s F. zmluvu o predaji podniku č. 1896/1997 podľa zákona č. 92/1991 Zb. a súčasťou privatizovaného majetku boli aj sporné nehnuteľnosti. Uviedla, že úpadca kúpnu cenu za sprivatizovaný majetok F. nezaplatil a pohľadávka F. bola rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Cb/315/02, ktorý je právoplatný, určená ako pravá a zistená s právom na oddelené uspokojenie. Podľa čl. V ods. 2, čl. VIII ods. 3 a 5 zmluvy, ako aj podľa § 19a ods. 2 zák. č. 92/1991 Zb. do splatenia kúpnej ceny, jej príslušenstva a splnenia všetkých zmluvných záväzkov a povinností je prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti nadobúdateľom na inú osobu alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti, alebo jeho založenie v prospech tretích osôb možný len po predchádzajúcom písomnom súhlase fondu. Ak nadobúdateľ privatizovaného majetku nedodrží pri nakladaní s týmto majetkom uvedený postup, prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti, alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti, alebo jeho založenie v prospech tretích osôb sú neplatné. Napriek tomu úpadca kúpnu zmluvou zo dňa 31.01.1998 predviedol sprivatizovaný majetok na spoločnosť G., a.s., K.

G., a.s. potom takto získané nehnuteľnosti, resp. ich časti prevádzal ďalej na fyzické a právnické osoby. Jednotlivé parcely sa po vyhotovení geometrických plánov rozdeľovali, zlučovali a boli im pridelené iné parcelné čísla. Takýmto spôsobom vznikla aj parcela číslo 1283/37, teda delením a viacerými prevodmi prešla postupne na žalobcov. Tvrdenie žalobcov, že nehnuteľnosť nadobudli kúpnu zmluvou, môže zodpovedať skutočnosti, avšak pravdou je, že nikto nemôže nadobudnúť majetok

od nevlastníka, lebo nikto nemôže previesť na iného viac práv než má sám. Keďže úpadca nemohol previesť sprivatizovaný majetok na G., a.s., lebo takýto úkon je za daných podmienok podľa samotnej zmluvy, ale i zákona neplatný, nemôžu byť platné ani následné právne úkony, teda zmluvy, vklady, ktorými G., a.s. tento majetok a jeho časti prevádzal na ďalšie osoby. Argumentácia žalobcov, že ak by úkon nebol perfektný, Správa katastra P. by prevod neuskutočnila, je účelová a nezohľadňuje skutočnosť, že v zmysle § 31 zák. č. 162/1995 Z. z. správy majú obmedzenú právomoc pri skúmaní platnosti zmluvy predloženej s návrhom na vklad, preto neskúmali, či predávajúci zaplatil kúpnu cenu a či F. dal súhlas na prevod nehnuteľností. Preto nehnuteľnosti zaradila do konkurznej podstaty úpadcu v presvedčení, že tam v súlade so zákonom patria.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach, č. k. 4K/43/1998-14 zo dňa 17.03.1999 bol na majetok dlžníka - G., a.s., W., K., IČO: X. vyhlásený konkurz a do funkcie správkyne konkurznej podstaty je ustanovená žalovaná, ktorá dňa 22.01.2008 zaradila do konkurznej podstaty úpadcu o. i. aj nehnuteľnosť zapísanú na LV č. X., kat. územie P., a to parcelu číslo 1283/37 o výmere 788 m², druh zastavané plochy a nádvoría. Žalovaná, ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu uvedenú nehnuteľnosť zapísala do podstaty úpadcu z dôvodu, že predpokladala, že v zmysle § 6 ods. 2 ZKV do podstaty patrí, a to s odvolaním sa na zmluvu o predaji podniku č. 1896/1997, uzavretú medzi F. ako predávajúcim a úpadcom ako kupujúcim. V zmluve sa okrem označenia predávaného majetku dohodlo aj zabezpečenie platby kúpnej ceny, v čl. V bod 1 zriadením záložného práva v prospech predávajúceho k veciam uvedeným v prílohe zmluvy, v bode 2a/ sa kupujúci zaviazal, že veci uvedené v prílohe tejto zmluvy, ku ktorým bude zriadené záložné právo nescudzí, nerozdelí medzi viaceré subjekty, ani iným spôsobom nezat'aží. Dňom účinnosti tejto zmluvy a k nehnuteľnostiam vkladom do katastra nehnuteľností v čl. VIII bod 5/ zmluvy bolo dohodnuté, že do zaplataenia kúpnej ceny je prevod majetku alebo jeho časti na inú osobu, alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti, alebo jeho založenie v prospech tretích osôb možný len po predchádzajúcom písomnom súhlase predávajúceho. Ak kupujúci nedodrží uvedený postup, je prevod tohto majetku alebo jeho časti na inú osobu, alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti, alebo jeho založenie v prospech tretích osôb neplatný.

Pokiaľ ide o súhlas F. úpadcovi, tento sa v konaní nepreukázal.

K námietke žalovanej, že uvedená kúpna zmluva je neplatná vzhľadom na dohodu, v čl. V bod 2 /veci uvedené v prílohe zmluvy, ku ktorým bude zriadené záložné právo nescudzí.../ a čl. VIII bod 5 /do splatena kúpnej ceny je prevod majetku alebo jeho časti

v prospech tretích osôb možný len po predchádzajúcom písomnom súhlase predávajúceho, v opačnom prípade je prevod neplatný/, súd uzavrel, že táto dohoda je platná iba vo vzťahu medzi zmluvnými stranami, t. j. medzi F. a úpadcom a bez ďalšieho nezaväzuje inú osobu, teda ani G., a.s., ktorému uvedené dojednanie nemuselo byť známe.

Z výpisu z obchodného registra úpadcu a G., a.s. súd zistil, že dňa 31.01.1998, kedy došlo k podpisu kúpnej zmluvy medzi uvedenými spoločnosťami, bol M.J. predsedom predstavenstva spoločnosti G., a.s. a podpredsedom predstavenstva úpadcu a JUDr. M.V. bola členkou predstavenstva úpadcu a podpredsedníčkou predstavenstva spoločnosti G., a.s. Súd preto konštatoval, že vzhľadom na uvedené osobné prepojenie bol aj spoločnosti G., a.s. známy obsah zmluvy o predaji podniku, uzavretej medzi F. a úpadcom, a teda aj dojednanie v čl. V bod 2 a čl. VIII bod 5. Preto, keď úpadca nepožiadala F. o súhlas k predaju majetku pred splatením kúpnej ceny, súd uzavrel, že kúpna zmluva uzavretá dňa 31.01.1998 medzi úpadcom a G., a.s. je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, ktorý dôsledok bol pre prípad porušenia uvedenej povinnosti v zmluve dohodnutý.

Následne spoločnosť G., a.s. Vyhlásením zo dňa 4.9.1998 /č. l. 57/ vložila, o. i. aj nehnuteľnosť par. č. 1283/1 o výmere 6 057 m² ako nepeňažný vklad do obchodnej spoločnosti R., s.r.o. Z výpisu z obchodného registra uvedenej spoločnosti súd zistil, že spoločnosť vznikla dňa 25.08.1998 a jej spoločníkmi sú G., a.s. a M.J. a v čase podpísania Vyhlásenia o vložení vkladu bola spoločníčkou aj JUDr. M.V., ktorá v tom čase spolu s M.J. boli konateľmi uvedenej spoločnosti. Ak teda súd má za to, že spoločnosti G., a.s. bol známy obsah zmluvy o predaji podniku, uzavretej medzi úpadcom a F., tak potom táto spoločnosť nemohla platne vložiť predmetný majetok ako nepeňažný vklad do spoločnosti R., s.r.o. Vzhľadom na osobné prepojenie potom súd má tiež za to, že uvedený obsah zmluvy o predaji podniku bol známy aj spoločnosti R., s.r.o. Ak teda uvedená spoločnosť nadobudla nehnuteľnosť bez toho, aby bol úpadca požiadala F. o súhlas k predaju majetku, nemožno o nej tvrdiť, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudla dobromyseľne, a preto sa nemôže dovolávať svojej dobromyseľnosti.

Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že medzi žalobcami a úpadcom, spoločnosťami G., a.s., R., s.r.o., prípadne štatutárnymi zástupcami uvedených spoločností, bolo osobné prepojenie. Preto súd mal za to, že žalobcovia nemali vedomosť o tom, že úpadca porušil povinnosť dohodnutú v zmluve o predaji podniku a nepožiadala F. o súhlas k predaju predmetnej nehnuteľnosti,

čo podľa zmluvnej dohody malo za následok neplatnosť zmluvy o predaji nehnuteľnosti tretím osobám.

Vzhľadom na dobromyseľnosť žalobcov pri nadobudnutí vlastníckeho práva, preto súd mal za to, že dojednanie v Zmluve o predaji podniku, uzavretej medzi úpadcom a F., nezaväzuje žalobcov.

Pokiaľ ide o námietku žalovanej o neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou žalobcovia nadobudli vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti, opierajúcu sa o ust. § 19a zák. č. 92/1991 Zb., súd vychádzal z ust. jeho ods. 4, podľa ktorého úkony vykonané nadobúdateľom alebo obchodnou spoločnosťou, ktorej majetková účasť bola predmetom predaja v rozpore s ustanoveniami odsekov 2 a 3 a všetky na ne nadväzujúce úkony sú neplatné, uznal za neplatné zo zákona zmluvy medzi úpadcom a G. Podľa uvedenej právnej úpravy súd za úkon vykonaný nadobúdateľom, t. j. úpadcom považuje kúpnu zmluvu uzavretú medzi úpadcom a G., a.s., K. zo dňa 31.01.1998 a za nadväzujúce úkony považuje Vyhlásenie spoločnosti G., a.s., K. o vklade nehnuteľnosti do základného imania spoločnosti R., s.r.o., W., K. zo dňa 4.9.1998, ako aj Kúpnu zmluvu zo dňa 22.11.2000, uzavretú medzi spoločnosťou R., s.r.o. ako predávajúcim a žalobcami ako kupujúcimi, predmetom ktorej je nehnuteľnosť - parcela číslo 1283/37 o výmere 788 m², t. č. zapísaná na LV č. X., k. ú. P., ktorú úpadca nadobudol na základe Zmluvy o predaji majetku č. 1896/1997, uzavretej dňa 16.07.1997 medzi F. ako predávajúcim a spoločnosťou G., a.s., K. ako kupujúcim.

Námietku vydržania vlastníckeho práva uplatnenú žalobcami súd nepovažoval za dôvodnú, keďže aj spoločnosť G., a.s. mala vedomosť o tom, že úpadca porušil zmluvné aj zákonné povinnosti spojené s predajom podniku. Preto držba a užívanie predmetnej nehnuteľnosti neboli dobromyseľné, a preto nemohli nadobudnúť ani vlastnícke právo vydržaním. Žalobcovia, ktorí boli dobromyseľní, nespĺnili zákonom stanovenú desaťročnú lehotu dobromyseľného užívania nehnuteľnosti /§ 134 Občianskeho zákonníka/, preto taktiež nemohli nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním.

Napadnutým uznesením súd zaviazal žalobcov spoločne a nerozdielne uhradiť žalovanej na účet jej právnej zástupkyne trovy konania v sume 214,44 Eur.

Podľa odôvodnenia právna zástupkyňa žalovanej náhradu trov konania vyčíslila v podaní z 10.05.2010 v celkovej výške 593,51 Eur a k odmene si uplatnila aj DPH v zmysle platných predpisov. Z uplatnených trov konania súd považoval za oprávnené a účelné: odmenu za 2 úkony právnej služby po 53,49 Eur - prevzatie vecí a vyjadrenie zo dňa 27.02.2009, 1 úkon po 55,49 Eur - účasť na pojednávaní dňa 26.04.2010, režijný paušál

2 x 6,95 Eur a 1 x 7,21 Eur a 19% DPH v sume 30,86 Eur, t. j. celkom v sume 214,44 Eur. Náhradu cestovného súd nepovažoval za účelné trovy, nakoľko sídlo žalovanej je v Košiciach a sídlo ňou zvolenej právnej zástupkyne v Bratislave, s čím sú spojené zvýšené trovy konania titulom cestovného a straty času, pritom v Košiciach je dostatok advokátov, z ktorých si žalovaná mohla zvoliť právneho zástupcu, pričom aj ona sama je advokátkou. Žalovaná má právo dať sa zastúpiť iným advokátom, avšak s tým spojené neúčelné trovy konania nie je druhý účastník povinný uhrádzať. Daň z pridanej hodnoty súd priznal iba z odmeny, keďže režijný paušál neznamena pridatú hodnotu k právnym službám.

Proti tomuto rozsudku i uzneseniu sa odvolali žalobcovia.

V odvolaní proti rozsudku navrhli ho zmeniť tak, že odvolací súd žalobe v plnom rozsahu vyhovie a prizná im náhradu trov odvolacieho konania. Podľa ich názoru súd I. stupňa nesprávne posúdil skutkové závery, ktoré boli prezentované podľa výsledku dokazovania.

Vychádzajúc z § 130 ods. 1 Obč. zák. uvádzajú skutočnosti, z ktorých odvodzujú dobromyseľnosť držby sporných nehnuteľností ich vlastníckmi pred žalobcami. Poukazujú tiež na ust. § 134 ods. 3 Obč. zák., ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 117/1994, podľa ktorého neplatnosť právneho úkonu o prevode vlastníctva nie je okolnosťou vylučujúcou nadobudnutie vlastníctva vydržaním. Citujú tiež podľa nich v spornej veci aplikovateľné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 274/2006 zo dňa 18.01.2007, podľa ktorého skutočnosť, že vlastníck nehnuteľností previedol na tretiu osobu nehnuteľností neplatnou kúpnu zmluvou, nemá za následok súčasne aj zánik vlastníckeho práva ďalších nadobúdateľov, ktorí ju získali v dobrej viere. Na toto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR poukazujú s odvolaním sa na princíp právnej istoty.

V odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, ktorým súd žalobcov zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť žalovanej na účet jej právnej zástupkyne trovy konania v sume 214,44 Eur, žalobcovia navrhli napadnuté uznesenie zmeniť a náhradu trov žalovanej nepriznať. Poukazujú na ust. § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. a na skutočnosť, že žalovaná SKP je advokátka a odmeňovaná z titulu svojej funkcie.

Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 25.06.2010 k odvolaniu žalobcov navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov za toto vyjadrenie právnej zástupkyne v sume 62,70 Eur plus DPH.

Obširne rozoberá odôvodnenie súdu I. stupňa čo do dobromyseľnosti právnych predchodcov žalobcov pri nadobúdaní nehnuteľností, ktorú odvolatelia tvrdia.

Výkladom ust. § 10 ods. 1 a 134 ods. 1 Obč. zák. popiera tvrdenia odvolateľov, že sporné nehnuteľnosti nadobudli - vydržali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú dôvodné.

Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil nielen s výrokmi, ale aj s odôvodnením napadnutých rozhodnutí, na zdôraznenie ich správnosti, pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, dopĺňa odôvodnenie vysporiadaním sa s námietkami žalobcov v odvolaní.

Podľa odvolateľov súd I. stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval:

- že úpadca uzatvoril neplatnú kúpnu zmluvu so spoločnosťou G., a.s. a následne sú neplatné všetky právne úkony, ktorými sa s nehnuteľnosťou disponovalo,
- že právni predchodcovia žalobcov neboli v držbe sporných nehnuteľností dobromyseľní.

Pokiaľ ide o nesprávne právne posúdenie neplatnosti kúpnej zmluvy so spoločnosťou G., a.s. a následnej neplatnosti všetkých právnych úkonov, ktorými sa spornými nehnuteľnosťami disponovalo, opierajú toto tvrdenie o svoju mienku, že ust. § 19a zák. č. 92/1991 Zb. (z ktorého súd I. stupňa vyvodil svoj záver) sú len dispozitívne, nie kogentné a dohoda účastníkov - má prednosť, čo súd I. stupňa podľa nich nerešpektoval, hoci k takejto dohode došlo.

Odvolací súd považuje za nutné na zdôraznenie správnosti aplikácie a interpretácie ustanovení § 19a ods. 2, 3, 4 zák. č. 92/1991 Zb. tieto ustanovenia citovať.

Podľa § 19a ods. 2 zák. č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby /ďalej iba zákona/, do splatenia celej kúpnej ceny, jej príslušenstva a splnenia všetkých zmluvných záväzkov a povinností je prevod privatizovaného majetku alebo jeho časti nadobúdateľom na inú osobu, alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti, alebo jeho založenie v prospech tretích osôb, možný len po predchádzajúcom písomnom súhlase fondu. V čase po splatení celej kúpnej ceny do splnenia všetkých zmluvných záväzkov a povinností je prenájom privatizovaného majetku možný, iba ak by išlo o zmluvu na dobu určitú s dobou nájmu kratšou ako jeden rok alebo o zmluvu na dobu neurčitú s výpovednou lehotou kratšou ako tri mesiace, a to len po predchádzajúcom písomnom súhlase fondu. Predchádzajúci písomný súhlas fondu je potrebný aj pri obchodných spoločnostiach, ktorých majetkové účasti na podnikaní obchodnej spoločnosti sú predmetom predaja. Ak nadobúdateľ privatizovaného majetku nedodrží pri nakladaní s týmto majetkom uvedený postup, prevod privatizovaného

majetku alebo jeho časti, alebo jeho vklad do obchodnej spoločnosti, alebo jeho založenie v prospech tretích osôb, alebo jeho prenájom je neplatný.

Podľa § 19a ods. 3 zákona, ak fond vydá predchádzajúci písomný súhlas podľa odseku 2, nadobúdateľ privatizovaného majetku je povinný použiť takto získané prostriedky prednostne na úhradu svojich záväzkov voči fondu v zmysle uzavretej zmluvy podľa § 14.

Podľa § 19a ods. 4 zákona, úkony vykonané nadobúdateľom alebo obchodnou spoločnosťou, ktorej majetková účasť bola predmetom predaja v rozpore s ustanoveniami odsekov 2 a 3 a všetky na ne nadväzujúce úkony sú neplatné.

Pokiaľ ide o žiadosť úpadcu o udelenie súhlasu F., vykonané dokazovanie súdu nepreukázalo, že úpadca požiadal F. o súhlas na predaj majetku.

Žalobcovia to v priebehu I. stupňového konania ani v odvolaní netvrdili.

Pokiaľ ide o úhradu kúpnej ceny, zo spisového materiálu vyplýva, že F. si v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu - G., a.s. uplatnil pohľadávku vo výške 13 173 369,86 Sk ako nárok na zaplatenie kúpnej ceny podľa Zmluvy o predaji podniku č. 1896/1997, z ktorej nesplatená kúpna cena bola uplatnená vo výške 11 900 000 Sk.

Celková kúpna cena bola v zmluve o predaji majetku dohodnutá vo výške 13 900 000 Sk, pričom prvá splátka bola splatná do 30 dní od podpísania zmluvy, t. j. do 16.08.1997 a do 31.12.1998, t. j. do dňa vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu bola splatná aj druhá splátka vo výške 1 000 000 Sk.

Z uvedeného vyplýva, že ku dňu vyhlásenia konkurzu bola splatná kúpna cena vo výške 2 mil. Sk a v tejto výške aj bola uhradená.

Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 31.01.1998, uzavretej medzi úpadcom a G., a.s., K. bola kúpna cena dohodnutá vo výške 7 mil. Sk, ktorá bola splatná v splátkach, pričom do dňa vyhlásenia konkurzu boli splatné dve splátky v celkovej sume 2 000 000 Sk. Podľa § 19a ods. 3 zákona bol úpadca sumu 2 mil. Sk povinný uhradiť F.

Zo spisového materiálu vyplýva, že prvú splátku vo výške 1 mil. Sk úpadca uhradil pred uzavretím zmluvy medzi úpadcom a G., a.s. a časť kúpnej ceny vo výške 2 mil. Sk, ktorú mal úpadca obdržať od G., a.s. mal uhradiť F., a teda ku dňu vyhlásenia konkurzu mal uhradiť sumu 3 mil. Sk, avšak, ako je uvedené, uhradil iba sumu 2 mil. Sk. Z uvedeného súd vyvodil záver, že úpadca kúpnu cenu, ktorú obdržal od G., a.s., K., nepoužil na úhradu kúpnej ceny pre F., a teda aj keby mu F. udelil súhlas na predaj majetku, tak úpadca porušil zákonnú povinnosť uvedenú v § 19a ods. 3 zákona, keď získané prostriedky nepoužil prednostne na úhradu svojich záväzkov voči fondu.

Keďže úpadca získané prostriedky v celom rozsahu nepoužil na prednostnú úhradu záväzkov voči F., tak podľa § 19a ods. 4 zákona úkony vykonané nadobúdateľom a všetky na ne nadväzujúce úkony sú zo zákona neplatné.

Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľov, že súd I. stupňa nesprávne právne vec posúdil, keď uzavrel, že právni predchodcovia žalobcov neboli dobromyseľní v držbe nehnuteľností potrebnej na nadobudnutie vlastníctva sporných nehnuteľností žalobcami vydržaním, odvolací súd dopĺňa odôvodnenie súdom I. stupňa reakciou na námietky odvolateľov.

Keďže žalobcovia sami nespĺňajú náležitosť stanovenú v ust. § 134 ods. 1 Obč. zák., započítavajú v súlade s ust. § 134 ods. 3 Obč. zák. aj dobu, po ktorú nehnuteľnosti mali, podľa nich v oprávnenej držbe ich právni predchodcovia. Pri zdôraznení opodstatnenosti svojho názoru, že ich právni predchodcovia mali sporné nehnuteľnosti v oprávnenej držbe, však nezohľadnili základnú, v ust. § 129 ods. 1 a § 123 Obč. zák. zakotvenú podmienku držby, potrebnú na nadobudnutie vlastníctva vydržaním, a to, že držiteľom je ten, ktorý s vecou nakladá ako s vlastnou a že vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

V Komentári autorov Petra Vojčíka a kol. z r. 2008 str. 259 sa výraz „nakladať s ním“ dopĺňa vysvetlením nakladať vlastnou mocou, ktorá nie je závislá od žiadnej moci kohokoľvek k tej istej veci a ktorá smeruje voči všetkým (pôsobí erga omnes).

Skutočnosť, že právni predchodcovia žalobcov nemali právo nakladať so spornou nehnuteľnosťou, resp. s nehnuteľnosťami, ktorých boli sporné nehnuteľnosti súčasťou vlastnou mocou, nezávislou od žiadnej inej moci kohokoľvek k tej istej veci, či už zo zmluvy o nadobudnutí nehnuteľnosti alebo priamo zo zákona, ani žalobcovia nepopierajú.

S týmto doplnením odôvodnenia v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu aj s výrokom a odôvodnením napadnutého uznesenia.

Je nesporné, že SKP z titulu svojej funkcie, ktorá predpokladá aj odborné vedomosti, je nielen oprávnený, ale aj povinný riešiť aj sporné právne otázky a musí náležite zvážiť, kedy sa dá v prípadnom súdnom konaní zastúpiť advokátom. Podľa názoru odvolacieho súdu súd I. stupňa túto okolnosť vzal do úvahy, o čom svedčí nepriznanie vyúčtovanej náhrady cestovného zvolenej advokátky i jeho odôvodnenie.

S týmto vysporiadaním sa s námietkou odvolateľov odvolací súd aj napadnuté uznesenie súdu I. stupňa v súlade s ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikoval cit. ust. na rozhodnutie o tom, či vyjadrenie právnej zástupkyne splnomocnenej žalovanou, správkyňou konkurznej podstaty, ktorá je povolaním advokátka, má špeciálne skúšky na vykonávanie funkcie SKP, bolo vo veci potrebné na účelné bránenie práva a dospel k záveru, že potrebné nebolo. Preto odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 6. októbra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová